

Principerne for Erstatningens Størrelse, Men det er jo allerede ved Højesteretsdom afgjort, at Eierne af disse Grunde ikke have nogen Bygget; nu mener den ærede Rigsdagsmand vel, at en Bestemmelse om Boldenes Nedlæggelse kunde frembringe en Forandring heri, men det er et Tilfælde, som slet ikke vil indtræde; Spørgsmaalet om, at Boldene skulle nedlægges, vil ikke blive afgjort, forinden man er sikker paa, at Expropriationen kan stee paa en saadan Maade, at Statskassen kan være tjent dermed. Jeg antager for ganske sikkert, at hvis man kom til det Resultat, at man skulde expropriere disse Grunde, som om de vedkommende Eiere havde Ret til at bebygge dem, saa vilde det uden Tvivl give en forøget Udgift af flere Millioner. Dersom nu Kjøbenhavns Commune var villig til at udrede denne Sum, saa kunde Sagen vel gennemføres, men jeg tvivler meget om, at Kjøbenhavns Commune vil udrede Summen, jeg tvivler ogsaa meget om, at Statskassen kan eller vil udrede den, jeg tvivler om, at Rigsdagen vil bevilge en saadan Sum til Kjøbenhavns Udvidelse, og jeg tvivler om, at Rigsraadet vil bevilge den, saa at jeg ikke veed, hvorfra denne Sum skulde staffles tilveie. Naar man gaar frem efter de Principer, som ere udtalte i Loven, er der ingen Tvivl om, at den hele Forretning vil kunne betale sig, saa er der ingen Sandsynlighed for, at den hele Forretning paa nogen Maade vil give Underbalance, men dersom man skulde komme til det Resultat, at vedkommende Grundeiere skulde have Erstatning for deres Grunde, som om de havde Bygget, saa vilde der derved forarsages en overordentlig stor Udgift, med Hensyn til hvilken jeg ikke veed, hvor man skulde tage den fra; men som sagt, det Tilfælde vil slet ikke komme til at foreligge, thi der vil ikke blive taget nogen Bestemmelse om, at Tæstningsværkerne skulle nedlægges, for man er sikker paa, hvorledes man videre skal gaae frem.

Med Hensyn til det tredie Endringsforslag, som jeg har stillet, skal jeg tillade mig at erindre om, at der i Rigsdagen er ombeelt en Skrivelse fra flere af de vedkommende Grundeiere, hvori de udtale, at det Lovudkast, der

er forelagt af Regjeringen, indeholder en Uretfærdighed. Det er et stærkt Udtryk, og jeg har derfor paa ny gjenremgaaet Loven for at see, om det var muligt at finde nogen Uretfærdighed deri; jeg har virkelig fundet, at der er en Uretfærdighed, og har derfor tilladt mig at stille et Endringsforslag for at afhjælpe den. Der er nemlig adskillige Grundeiere, der have faaet Tilladelse til paa deres Grunde at opføre Planteværker, Skure eller hvad det nu kan være, paa den udtryffelige Betingelse, at de skulle nedrive disse uden nogensomhelst Erstatning, naar det forlanges. Loven, som den nu er affattet, siger i dens § 3 Nr. 4, at naaget der paahviler vedkommende Grundeiere en saadan Forpligtelse, skal Staten dog ikke gjøre sin Ret gjældende, men alligevel give dem Erstatning, og det er en Uretfærdighed; naar Staten udtryffeligt har forbeholdt sig, at Vedkommende kun maa opføre en saadan Bygning under den udtryffelige Betingelse, at han uden Erstatning skal nedrive den, naar det forlanges, saa er det virkelig Uret mod Statskassen nu ved Lov at ville fastsætte, at den alligevel skal give Vedkommende Erstatning. Da Hr. Grundeiere mene, at det vil være rigtigt, at holde sig til det reent retlige Standpunkt, er det, at jeg har tilladt mig at stille dette Endringsforslag, og hvis det vedtages, troer jeg, at Loven er fuldkommen retfærdig. — Endelig har jeg tilladt mig at stille et mindre væsentligt Endringsforslag. Loven siger nu, at man ikke maa berøve Grundeierne disse Eiendomme, for det er aldeles nødvendigt, men jeg troer — idetmindste er der Grundeiere, der have udtalt sig saaledes for mig — at naar de ikke ere sikre paa at beholde deres Eiendomme, saa er det dem mere behageligt, at miste dem snarest muligt, og at en saadan Udsættelse ikke kan være dem gavnlig. Jeg har ikke foreslaaet, at man skulde indsætte den Bestemmelse, at Grundene skulde exproprieres strax, men jeg har troet, at naar man undlod den Bestemmelse, at Expropriationen ikke maatte stee før i det sidste Dieblit, vilde det være overladt til nærmere Overveieelse mellem Regjeringen og vedkommende Grundeier, efter Overenskomst at træffe det Dieblit, som maatte være det heldigste.